ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
.....
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διευθύνσεως Συντάξεως 32—02
Διαχειρίσεως 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 4ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1043
ΤΡΙΤΗ
8
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1955
Τιμή Φύλλου δραχμή Μία

Η ΒΟΥΛΗ ΣΥΖΗΤΕΙ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

Οἱ κ.κ. Παπάγος καὶ Στεφανόπουλος ἀποκαλύπτουν τὰ προηγηθέντα τῆς προσφυγῆς εἰς τὰ Ἡν. Ἔθνη

ΗΤΟ ΣΑΦΗΣ Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΣΤΑΣΙΣ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΠΙΚΡΙΝΕΙ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασίν της, ἠσχολήθη μὲ τὸ Κυπριακόν. Τὴν συζήτησιν ἤνοιξεν ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως; κ. Παπάγος. Ἐν ἀρχῇ ἐτόνισεν ὅτι εἰς τὰς διαφόρους συνομιλίας τὰς ὁποίας εἶχε μὲ τὸν ἐνταῦθα πρεσβευτὴν τῆς Μεγάλης Βρετανίας δὲν παρέλειψε νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ Κυβέρνησις Ἑλληνικὴ ἡ ὁποία ν' ἀ διαφορήσῃ διὰ τὸ Κυπριακὸν ζήτημα καὶ ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξευρεθῇ μία λύσις ἡ ὁποία, ἱκανοποιοῦσα τοὺς Κυπρίους, νὰ μὴ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν διατάραξιν τῶν σχέσεων καὶ τῆς φιλίας μὲ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν.

«Τοῦ ἔλεγον—συνέχισεν ὁ κ. Παπάγος—ὅτι μία συζητητέα λύσις θὰ ἦτο ἡ παραχώρησις ἑνὸς Φιλελευθέρου Συντάγματος ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν διενεργείας δημοψηφίσματος ἐντὸς 2—3 ἐτῶν καὶ προσέθετον ὅτι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν στρατηγικῶν συμφερόντων καὶ ἀπαιτήσεων τῆς στρατηγικῆς πολιτικῆς ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ θὰ εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ παραχωρήσωμεν βάσεις ὄχι μόνον εἰς τὴν μεγαλόνησον ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν νησιωτικὴν καὶ ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα.

»Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Μεγάλης Βρετανίας μὲ διεβεβαίωσεν ὅτι ὅσα ἔλεγον διεβεβαιώθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐξωτερικῶν καὶ ὅτι αὐτὸς δὲν ἠθώρει εὔθετον τὴν στιγμὴν διὰ τὴν ἀνακίνησιν τοῦ Κυπριακοῦ. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου διεφώνησα, διότι ἀπὸ τὴν Κύπρον μᾶς ἤρχοντο δυσάρεστοι πληροφορίαι. Αἱ ἐκεῖ Βρετανικαὶ ἀρχαὶ ἐλάμβανον σειρὰν μέτρων ἐκπαιδεύσεως τὰ ὁποῖα ἀπέβλεπον εἰς τὸν ἀφελληνισμὸν τῆς νήσου.

»Ἡ ὑπαίθρος ἐστέναζεν ἀπὸ μίαν οἰκονομικὴν πίεσιν ἀποσκοποῦσαν εἰς ἀποθάρρυνσιν καὶ οἰκονομικὴν ὑποδούλωσιν τῶν κατοίκων».

Ἀκολούθως ὁ κ. Παπάγος ἀνέπτυξε τὸ ἱστορικὸν τῆς προσφυγῆς τῆς Ἐθναρχιαστῆς Κύπρου εἰς τὸν ΟΗΕ καὶ τὰς προσπαθείας τὰς ὁποίας κατέβαλεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τὴν ματαίωσιν τῆς προσφυγῆς ταύτης διότι ἐπεθύμει ἡ ὑπόθεσις νὰ διακανονισθῇ διὰ διμερῶν διαπραγματεύσεων.

»Καὶ ἐπειδὴ τότε, εἶπεν, εἶχα πληροφορίας ὅτι ἤρχετο εἰς Ἑλλάδα δι' ἀνάρρωσιν ὁ ὑπουργὸς ἐξωτερικῶν κ. Ἤντεν, ἀπεφάσισα νὰ συναντηθῶ μαζύτου καὶ νὰ ὁμιλήσω. Τὴν 22 Δεκεμβρίου 1953 μετέβην εἰς τὴν Βρετανικὴν πρεσβείαν καὶ συνηντήθην μὲ τὸν κ. Ἤντεν, ὁ ὁποῖος ἐν ἀρχῇ μοῦ διεβίβασε ἐπίσημον πρόσκλησιν τῆς Κυβερνήσεώς του νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ Λονδῖνον. Τοῦ ἀνέπτυξα τὸ Κυπριακὸν θέμα καὶ τὴν δύσκολον θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο ἡ Κυβέρνησις κατόπιν τῆς προσφυγῆς τῆς Ἐθναρχίας. Τοῦ ἀνέπτυξα ἐπίσης διατί δὲν υἱοθέτησε αὐτὴν καὶ ἐπέμεινα ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως ἐξευρεθῇ μία λύσις διὰ διμερεῖς φιλικὰς συνομιλίας.

»Ὁ κ. Ἤντεν μὲ ἤκουσε μετὰ προσοχῆς καὶ ξηρῶς μοῦ ἀπήντησεν ὅτι διὰ τὴν βρετανικὴν κυβέρνησιν δὲν ὑφίσταται Κυπριακὸν ζήτημα οὔτε εἰς τὸ παρὸν οὔτε εἰς τὸ μέλλον. Τοῦ ἀπήντησα τότε ὅτι κατόπιν τῆς κατηγορηματικῆς ταύτης δηλώσεως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ χειρισθῇ πλέον τὸ ζήτημα αὐτὸ ὅπως κρίνῃ καλύτερον καὶ λυσιτελέστερον καὶ ὅτι ἀποκτᾷ πλέον ἀπόλυτον ἐλευθερίαν ἐνεργείας.

»Μετά τινα καιρὸν ἐκάλεσα τὸν πρεσβευτὴν τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τοῦ εἶπον ὅτι θὰ μετέβαινον εὐχαρίστως εἰς τὸ Λονδῖνον εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν μεταξὺ τῶν ἄλλων θεμάτων τὰ ὁποῖα θὰ συνεζήτουν ἐκεῖ θὰ ἦτο καὶ τὸ Κυπριακόν. Ὁ Βρετανὸς πρέσβυς μετὰ καιρὸν ἔλαβεν ἔγγραφον ἀπάντησιν τοῦ κ. Ἤντεν, ὁ ὁποῖος ἔλεγεν ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς:

«Ἐλπίζω νὰ συναντήσω τὸν στρατάρχην Παπάγον εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ θὰ ἐλυπούμην πολὺ ἐὰν τὸ Κυπριακὸν ζήτημα τὸν ἠμπόδιζε νὰ ἔλθῃ. Δὲν δύναμαι παρὰ ταῦτα νὰ μεταβάλω τὴν ἀπόφασίν μου ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνέφερεν τὰ τῆς προσφυγῆς εἰς τὸν ΟΗΕ. Ὑπέμνησεν ἀκολούθως τὰς συζητήσεις αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων καὶ αἱ ὁποῖαι ἔθιξαν κατ' ἐπανάληψιν τὸν Ἑλληνικὸν λαόν.

Εἰς μίαν συνάντησιν, τὴν 30 Μαρτίου 1954 μὲ τὸν ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴν μας κ. Μόστραν ὁ κ. Ἤντεν εἶπεν ὅτι ἀπορεῖ «διατί ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διακυβεύει τὸ κῦρος της εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Κύπρου, ἐνῷ γνωρίζει ὅτι οὐδὲν ἔχει νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς».

Τὴν 6ην Ἀπριλίου ὁ Ἕλλην πρεσβευτὴς ἐπέδωκεν ἔγγραφον ἀπάντησιν εἰς τὸν κ. Ἤντεν, ἡ ὁποία ἐξήγει διατί θὰ προσφύγωμεν εἰς τὸν ΟΗΕ καὶ ὅτι εἴμεθα πάντοτε ἕτοιμοι νὰ ἔλθωμεν εἰς συνεννοήσεις μὲ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν. Οὕτω τὰ πράγματα ἔφθασαν εἰς τὰ Ἡνωμ. Ἔθνη.

Ἡ ἀπόφασις τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῆς 17 Δεκεμβρίου 1954 ἡ ὁποία ἐπιβεβαιοῖ τὴν ἁρμοδιότητα τῆς γενικῆς συνελεύσεως νὰ ἐπιληφθῇ τῆς προσφυγῆς ἀλλὰ δὲν θεωρεῖ σκόπιμον πρὸς τὸ παρὸν νὰ λάβῃ ἀπόφασιν ἐπ' αὐτῆς, ἡ ὁποία, χωρὶς νὰ εἶναι ἐδεώξης, εἶναι μία λύσις.

Καταλήγων ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐτόνισεν:

«Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν ὅτι μετὰ πίστεως καὶ ἀποφασιστικότητος θὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ εὐγενὴς αὐτὸς ἀγὼν τελικῶς θὰ δικαιωθῇ».

Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Στεφανόπουλος.

Ὁ κ. Στεφανόπουλος ἐτόνισεν ὅτι ἡ θέσις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως; ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Κύπρου ἦτο σύμφωνος μὲ τὰς ἐπιδιώξεις τῶν ἐλευθέρων λαῶν. Ὑπενθύμισεν ἀκολούθως τὴν καταπληκτικὴν δήλωσιν, ὅτι μόνον ἡ Κύπρος ἐξ ὅλων τῶν Κτήσεων δὲν θὰ ἀποκτήσῃ ἐλευθερίαν καὶ τὴν δήλωσιν καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς εἶναι μία ἀσταθὴς ἀ καὶ φιλικὴ χώρα.

«Ἡμεῖς, λέγει ὁ κ. Στεφανόπουλος, εἴμεθα ὑπερήφανοι τοιούτων κρίσεων, ἀλλὰ δηλοῦμεν ὅτι θὰ συνεχίσωμεν τὸν ἀγῶνα μας».

Ἀνεφέρθη εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν ὁποῖον κατέβαλεν ἡ Ἑλλὰς εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε σκληρὸς καὶ κόσμιος καὶ εἶπεν ὅτι «Ἡ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μᾶς ἀπέτρεψαν νὰ προσφύγωμεν εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη.

»Ἡ προσφυγὴ ὅμως εἰς τὸν ΟΗΕ δὲν ὀφείλεται εἰς ἡμᾶς ἀλλὰ εἰς τοὺς Βρετανούς. Ἐξηκολουθήσαμεν τὰ διαβήματα ὅπως μεταβάλωμεν τὴν στάσιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, αὐτὴ ὅμως παρὰ τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον της ὑπὲρ τῶν ἀπόψεών μας, παρέμεινε ἀμετάβλητος μέχρι τέλους».

Ὁ κ. Στεφανόπουλος ἐπίσης εἶπεν ὅτι ἐπειδὴ «μία ἡμέρα κόπηκε ἡ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία μὲ τὴν Ἀμερικήν, μετεδόθη ψευδῶς ὅτι ἐψηφίσθη ἡ Νεοζηλανδικὴ πρότασις καὶ ἐθεώρησα καθῆκόν μου νὰ ὑποβάλῳ τὴν παραίτησίν μου εἰς τὸν κ. Παπάγον.

Τὴν ἑπομένην ὅμως ἔφθασαν τὰ τηλεγραφήματα τῆς ἀντιπροσωπείας μας καὶ ἀπεδείχθη πόσον διεστραμμένη ἦτο ἡ μεταδοθεῖσα πληροφορία, ἡ δὲ παραίτησίς μου οὐδένα πλέον λόγον εἶχε».

Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος ἐτόνισεν ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῆς Κύπρου εἶναι ἐθνικὴ καὶ εἶναι καθῆκον ὅλων μας νὰ ἀγωνισθῶμεν ὑπὲρ τῆς αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Εἶναι ἐκπληκτικὸν ὅτι ὁ ΟΗΕ ἠνοίχθη νὰ συζητήσῃ τὴν αὐτοδιάθεσιν ἑνὸς λαοῦ.

Τοιαύτη ἄδικος μεταχείρισις κλονίζει τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν λαῶν εἰς τὸν ΟΗΕ καὶ χαλαρώνει τοὺς δεσμοὺς μεταξὺ φίλων καὶ Συμμάχων λαῶν.

«Δὲν διστάζω—προσέθεσεν ὁ κ. Βενιζέλος—νὰ διακηρύξω ὅτι ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως τοῦ κυπριακοῦ ζητήματος ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ὑπῆρξεν ἀτυχής. Διότι ἡ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνουσα τὴν εὐθύνην τῆς προσφυγῆς εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ὤφειλε νὰ σταθμίσῃ ὅλους τοὺς παράγοντας, οὕτως ὥστε νὰ μὴ καταλήξῃ ἡ ἱερὰ αὐτὴ ὑπόθεσις εἰς οἰκτρὰν ἀποτυχίαν, ἡ ὁποία ἐπεσφράγισε τὴν ὅλην διαδικασίαν.

Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐχρημάτισα ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἀνέκαθεν ἡ στάσις τῆς Ἀμερικῆς ὑπῆρξε σταθερὰ ἀπέναντι τοῦ Κυπριακοῦ καὶ ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀμερικῆς δὲν παραγνωρίζει τὸ δίκαιον τοῦ ἐθνικοῦ μας αὐτοῦ αἰτήματος, ἀλλὰ δὲν ἦτο κατάλληλος ἡ στιγμὴ διὰ τὴν ἀνακίνησιν τοῦ ζητήματος.

Ἡ Κυβέρνησις οὐδέποτε ἔλαβε τὴν παραμικρὰν ἐνθάρρυνσιν. Ἀντιθέτως ἐγνώριζε ὅτι ἡ στάσις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας θὰ ἦτο ἐχθρική. Ἐνῷ ἡ προσφυγὴ ὤφειλε νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ζήτημα τῆς αὐτοδιαθέσεως, ἐνεφανίσθη κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἔδωσε λαβὴν εἰς τοὺς ἀντιπάλους νὰ τὴν χαρακτηρίσουν ὡς ἀνεδαφικὴν διεκδίκησιν μὲ ἀπροσδόκητον ἀποτέλεσμα νὰ κατατεθῇ πρὸς ψηφίσιν ἢ νὰ ἀπόσχουν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ὡρισμένα ἀντιαποικιακὰ Κράτη. Οὕτω, ἦτο φανερόν, ὅτι ἀγόμεθα εἰς μίαν ἀποτυχίαν».

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐτόνισε περαιτέρω ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν νομίζει τοὺς ἄλλους πολὺ ἀφελεῖς, ὅταν προσπαθῇ νὰ τοὺς πείσῃ ὅτι διὰ τῆς προσθήκης εἰς τὴν Νεοζηλανδικὴν πρότασιν τῶν τριῶν λέξεων «πρὸς τὸ παρόν», παραμένει τὸ ζήτημα ἀνοικτόν, διότι καὶ ἂν ἀκόμη ἐψηφίζετο ἡ Νεοζηλανδικὴ πρότασις, εἶχε τὸ δικαίωμα νέας προσφυγῆς.

Περαιτέρω εἶπεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἀπουσιάσῃ ἀπὸ τὸν ΟΗΕ ὁ ὑπουργὸς των Ἐξωτερικῶν καὶ ὅτι ὁ κ. Κύρου ἔκαμε ὅ,τι ἦτο ἀνθρωπίνως δυνατὸν διὰ μίαν χαμένην ὑπόθεσιν καὶ ὅτι ὑπῆρξεν ἄδικος ἡ κακομεταχείρισις του ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Χαβίνης ἐτόνισεν ὅτι ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις εὑρισκομένη ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς διεθνοῦς; ἀλλὰ καὶ τῆς κοινῆς γνώμης τῆς Ἀγγλίας ἰδιαιτέρως, θ' ἀλλάξῃ πολιτικὴν καὶ θὰ δεχθῇ νὰ δοθῇ τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως εἰς τὸν Κυπριακὸν λαόν. Ἐὰν ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἀρνητικὴν στάσιν θὰ εἶναι ὑπεύθυνος δι' ὅλας τὰς συνομι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Ο κ. ΜΠΕΒΑΝ ΘΕΛΕΙ ΤΟΝ ΤΣΑΓΚ ΚΑΪΣΕΚ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΝ

ΚΑΙ ΟΥΔΕΤΕΡΑΝ ΤΗΝ ΦΟΡΜΟΖΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ κ. Μπέβαν ἀρχηγὸς τῆς ἀριστερᾶς; πτέρυγος τοῦ ἀγγλικοῦ Ἐργατικοῦ κόμματος, ἐδήλωσεν ὅτι «πρέπει νὰ καταστήσωμεν σαφὲς; εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὅτι ἡ Μεγάλη Βρετανία δὲν θὰ θυσιάσῃ οὔτε ἕναν ἄνδρα διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν Τσάγκ Κάϊ Σὲκ εἰς τὴν Κίναν». Ὁ κ. Μπέβαν ὁμιλῶν ἐνώπιον συγκεντρώσεως 2.000 περίπου ἐργατῶν, εἶπε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Δὲν πιστεύομεν ὅτι ἡ ἄμυνα τοῦ καθεστῶτος τοῦ Τσάγκ Κάϊ Σὲκ δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἄμυνα τοῦ ἐλευθέρου κόσμου. Δὲν πιστεύομεν ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ ἐπέμβασις εἰς Φορμόζαν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ μὲ ὁσηνδήποτε δόσιν φαντασίας, ὡς πρᾶξις συλλογικῆς ἀσφαλείας. Ὁ στρατάρχης Τσάγκ Κάϊ Σὲκ πρέπει νὰ λάβῃ τὴν σύνταξίν του καὶ ἡ Φορμόζα νὰ συστεροποιηθῇ».

Ο ΝΕΟΣ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Ἐδημοσιεύθη τὸ πρακτικὸν τῆς συμφωνίας τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων μετὰ τῆς ΕΠΕΚ

ΠΡΟΣ ΜΟΝΙΜΟΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν μεσημβρίαν συνῆλθεν ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ τῆς ΕΠΕΚ καὶ ἀφοῦ ἤκουσε τὸν κ. Παπαπολίτην ἐνέκρινε τὴν κατ' ἀρχὴν ἐπελθοῦσαν τὸ παρελθὸν Σάββατον μεταξὺ κ. κ. Παπανδρέου, Βενιζέλου καὶ Παπαπολίτη συμφωνίαν περὶ συνεργασίας τῶν Φιλελευθέρων καὶ τῆς ΕΠΕΚ ὡς καὶ τὴν ἐκ μέρους τοῦ κ. Παπαπολίτη ὑπογραφὴν τοῦ καταρτισθέντος καὶ ὑπογραφέντος ἤδη ἀπὸ προχθὲς ὑπὸ τῶν κ. κ. Βενιζέλου καὶ Παπανδρέου πρακτικοῦ τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Συνηντήθησαν σήμερον (Σάββατον) ὁ ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κ. Βενιζέλος, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος κ. Παπανδρέου καὶ ὁ κοινοβουλευτικὸς ἐκπρόσωπος τῆς ΕΠΕΚ κ. Παπαπολίτης καὶ ἀντήλλαξαν τὰς σκέψεις των ἐπὶ τῆς ἐν γένει πολιτικῆς καταστάσεως; καθὼς καὶ τῆς θέσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν ὅτι ἐφ' ὅσον τὰ κόμματα Φιλελευθέρων καὶ ΕΠΕΚ προκρίνουν τὴν μορφὴν τοῦ συνασπισμοῦ ἀντὶ τῆς ἑνοποιήσεως εἰσηγεῖται τὴν ἄμεσον ἐπίτευξιν τῆς συνεργασίας τῶν δύο κομμάτων ἡ ὁποία ἐλπίζει ὅτι θὰ συμπληρωθῇ καὶ μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν ἄλλων δυνάμεων τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀντιπολιτεύσεως τοῦ Κέντρου.

Εἰς τὸν οὕτω σχηματισθησόμενον συνασπισμὸν ὁ κ. Βενιζέλος; ἐδήλωσεν ὅτι θὰ παράσχῃ πᾶσαν ὑποστήριξιν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν.

Ὁ κ. Παπανδρέου καὶ ὁ κ. Παπαπολίτης ἐξέφρασαν τόσον προσωπικῶς καθὼς καὶ ἐκ μέρους τῶν Φιλελευθέρων καὶ τῆς ΕΠΕΚ τὰς θερμὰς των εὐχαριστίας πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, διὰ τὴν πολύτιμον σύμπραξιν καὶ συμπαράστασίν του καὶ ἀνεκοίνωσαν ὅτι κατόπιν τῶν ἀνωτέρω διατυπουμένων ἀπόψεων καὶ τοῦ κ. Βενιζέλου καθίσταται πλέον δυνατὸν νὰ προχωρήσουν πάραυτα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν καὶ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς συνεργασίας, βάσει τῶν εἰλημμένων ἀποφάσεων τῶν δύο κομμάτων».

Ὁ κ. Βενιζέλος ὁμιλῶν τὴν ἑσπέραν ἐπὶ τῆς ἐπελθούσης συμφωνίας εἶπεν ὅτι ἐξάρχῆς ἐκηρύχθη ὑπὲρ μιᾶς ἑνοποιήσεως τῶν κομμάτων, ἡ ὁποία δὲν θὰ ἀπέβλεπεν εἰς τὴν κατάργησιν αὐτῶν. «Αἱ ἀπόψεις μου αὐταὶ δὲν μετεβλήθησαν. Ἐφ' ὅσον τὰ κόμματα ἐμμένουν εἰς τὴν ἰδέαν τῆς συνεργασίας, ἐθεώρησα ὅτι εἶχα ὑποχρέωσιν νὰ σταματήσω τὸν περαιτέρω κατατεμαχισμὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Διὰ τοῦτο ἀνέλαβα τὴν πρωτοβουλίαν νὰ φέρω εἰς ἐπαφὴν τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων καὶ τὴν ΕΠΕΚ τὰ ὁποῖα προθύμως ἐδέχθησαν νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν συνεργασίαν, ἡ ὁποία ἀποβλέπει καὶ εἰς τὴν περαιτέρω ἐπέκτασιν, ὥστε νὰ περιλάβῃ καὶ ἄλλας δυνάμεις τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀντιπολιτεύσεως τοῦ Κέντρου.

Ὁ κ. Παπαπολίτης μετὰ τοῦ ὁποίου τὸ πρῶτον συνηντήθην ἔθεσεν ὡς προϋπόθεσιν τὴν σύμπραξίν μου, δεδομένου ὅτι, ὡς μοῦ ἐτόνισεν, ἡ ΕΠΕΚ ἀποβλέπει εἰς τὴν συνεργασίαν μετὰ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐν τῇ ὁλότητί του. Εὔχομαι ὅπως ἡ συνεργασία αὕτη ἀποδώσῃ τοὺς καρπούς της. Ἐγὼ δὲ δηλῶ ὅτι εἶμαι πρόθυμος νὰ παράσχω τὴν βοήθειάν μου ὁσάκις μοῦ ζητηθῇ».

Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Παπαπολίτης ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ΕΠΕΚ ἀπέβλεψεν ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν συνεργασίαν μετὰ τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐν τῇ ὁλότητί του. Κατ' ἀκολουθίαν ἐθεώρησεν ἀπαραίτητον τὴν διευθέτησιν τῆς ἐντὸς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐκδηλωθείσης διαφορᾶς ἀπόψεων.

«Ἐφ' ὅσον συνεπῶς ὁ κ. Βενιζέλος εἰσηγήθη τὴν συνεργασίαν σημαίνει ὅτι ἡ ἑνότης τῶν Φιλελευθέρων ἀποκατεστάθη καὶ οὕτω καθίσταται δυνατὸν τὰ δύο κόμματα νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν συνεργασίαν».

Διευκρινίζεται ὅτι ἡ συνεργασία τῶν κομμάτων τοῦ κέντρου ἐπεδιώχθη ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι αἱ προσεχεῖς ἐκλογαὶ θὰ διεξαχθοῦν μὲ τὸ πλειοψηφικὸν ἢ ἄλλο παρεμφερὲς σύστημα. Ἐὰν αἱ ἐκλογαὶ διεξαχθοῦν μὲ τὴν ἀναλογικὴν εἶναι αὐτονόητον ὅτι ἕκαστον κόμμα θὰ κατέλθῃ εἰς τὰς ἐκλογὰς αὐτοτελῶς.

ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

Ἡ ἐξ ὑπουργῶν ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ἀποφάσεις διὰ τὴν ἰδιοκατοίκησιν, τὰ προικῶα καὶ τὸν πλεονάζοντα χῶρον

ΔΙΑΒΗΜΑ ΤΗΣ ΑΔΕΔΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ ἐξ ὑπουργῶν ἐπιτροπὴ τοῦ ἐνοικιοστασίου θὰ περατώσῃ τὸ ἔργον της ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ὥστε νὰ συζητηθῇ τὸ σχέδιον ὑπὸ τοῦ Συντονιστικοῦ Συμβουλίου τὴν 18 τρ. μηνός.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε ὅπως διὰ τὰ μισθώματα τῶν θεάτρων καὶ κινηματογράφων ἐπαρχιῶν ἐξακολουθήσῃ νὰ ἰσχύῃ τὸ σύστημα καταβολῆς ποσοστοῦ τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι κάτω τοῦ 10 ο/ο.

Ἰδιαίτερα διὰ τὰ ἐνοίκια τῶν οἰκιῶν τὰς ὁποίας κατέχει τὸ Δημόσιον προτείνεται ποσοστὸν 20—25 ο/ο ἀνώτερον τοῦ ἰσχύοντος ἐνοικίου διὰ τοὺς ἰδιώτας.

Ἐξαίρεσις θὰ γίνῃ καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέπεται ἰδιοκατοίκησις 1) ἐὰν ὁ μισθωτὴς εἶναι ἐκ τῶν παλαιῶν μισθωτῶν, τὰ δὲ εἰσοδήματα αὐτοῦ ἐφ' ὅσον εἶναι μόνος δὲν ὑπερβαίνουν τὰς 5 000 καὶ μετὰ συνοίκων μελῶν τὰς 6 000 καὶ 2) ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἔχῃ ἀδυναμίαν ἐξευρέσεως στέγης.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ προικῶα ἀπεφασίσθη ὅπως ἐπιτρέπεται ἡ ἰδιοκατοίκησις ἔστω καὶ ἂν ὁ ἐνοικιαστὴς εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν πλεονάζοντα χῶρον ἀπεφασίσθη ὅπως ἐκτὸς τῶν καθοριζομένων ὑπνοδωματίων παραμείνῃ εἰς τὸν μισθωτὴν ἕν δωμάτιον, ἐφ' ὅσον συνοικεῖ μὲ ἄλλους διὰ τὰς γενικάς του ἀνάγκας καὶ ἕν δωμάτιον δι' ὑπηρεσίαν ἐφ' ὅσον χρησιμοποιεῖ τοιαύτην.

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς ΑΔΕΔΥ ἀνεκοίνωσεν ὅτι συνηντήθη μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐνοικιοστασίου, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀνέπτυξε τὰς ἀπόψεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐπὶ τοῦ ἐνοικιοστασίου. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐζήτησε παροχὴν ἐνοικιοστασιακῆς προστασίας δι' ὅλους τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἀνεξαρτήτως χρόνου συνάψεως τῆς μισθώσεως ἢ πλήρη ἄρσιν τῆς προστασίας ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν χορηγήσεως σχετικοῦ ἐπιδόματος.

ΔΙΑΡΡΗΞΙΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Διαρρήκται διανοίξαντες ὑπόγειον σήραγγα εἰσῆλθον ἐντὸς Τραπέζης εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Οὐέστ Ἔντ τοῦ Λονδίνου καὶ διαρρήξαντες μὲ ὀξυγόνον τὴν θύραν θησαυροφυλακίου, ἀφήρεσαν ἐκεῖθεν 15.000 στερλίνας καὶ ἐξηφανίσθησαν.

ΜΗΝΥΣΙΣ ΚΑΤΑ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΔΙ' ΥΠΕΞΑΙΡΕΣΙΝ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ. Εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν κατετέθη μήνυσις ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς Μονῆς Λιμένος κατὰ τοῦ πρώην ἡγουμένου τῆς Μονῆς Πολυκάρπου Μωυσίδη δι' ὑπεξαιρέσεις.

Οὗτος κατηγορεῖται, δι' ὑπεξαίρεσιν 8.000 δραχμῶν ἐλαιολάδου προερχομένου ἐκ κτημάτων τῆς Μονῆς.

ΔΙΕΚΟΠΗΣΑΝ ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΤΟΥ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τηλεγραφοῦν ἐκ Βηρυττοῦ, ὅτι συνεπείᾳ τῆς ἐξαφανίσεως τεσσάρων Βρετανῶν ναυτῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν ἀσκήσεων, τὰ γυμνάσια, τὰ ὁποῖα θὰ ἐξετέλουν τὰ πληρώματα ἑπτὰ μονάδων τοῦ βρετανικοῦ στόλου Μεσογείου, αἵτινες ἔχουν καταπλεύσει εἰς Βηρυττόν, ἀνεβλήθησαν.

Ἐπίμονοι ἔρευναι διεξάγονται διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τ